

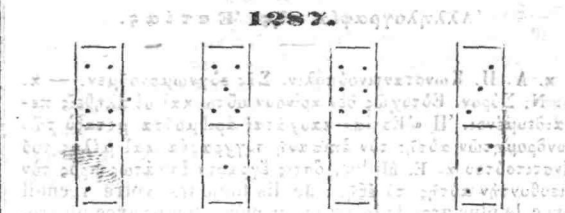
ΕΙΔΗΣΕΙΣ ΕΞ ΕΛΛΑΔΟΣ Τ Σ ΠΡΟΒΛΗΜΑΤΑ ΚΑΙ ΕΡΩΤΗΣΕΙΣ

[30 Ὀκτωβρίου (Πέμπτη) 1880]

Ἡ κηδεὶα τοῦ Ὁρασοῦλου Ζαΐμη ἐγένετο δημοτικω-
 τήτῃ καὶ ἐπιβάλλουσα, ἀποδοθεῖσών εἰς τὸν νεκρὸν τιμῶν
 ἀντιστρατήγου. Ἐκ τῶν ἐν Ἀθήναις σωματείων ἕξ χιλιάδες
 στρατοῦ συνέδρυσαν τὴν ἐκφορὰν, δλόκληρος δὲ καὶ ἡ πόλις
 ἐκίδευσεν τὸν ἐπίσημον ἄνδρα. Κατὰ τὴν νεκρικὴν πομπὴν
 ἤγειτο ἡ στρατιωτικὴ μουσικὴ, εἶτα τὰ ὄργανά Κατίζηκώ-
 στα, μετ' αὐτὰ αἱ μαθητρίαι τοῦ Ἀμαλιδίου ὄργανοτρο-
 φείου φέρουσαι πάσαι ἀνθοδέσμας εἰς τὰς χεῖρας, εἶτα ἠκο-
 λούθουν οἱ φέροντες τοὺς δέκα καὶ δώδεκα στεφάνους τῆς
 ἐπαρχίας Καλαβρύτων, τῆς ἐπαρχίας Πατρῶν, τοῦ Ἐμπο-
 ρικοῦ καὶ Βιομηχανικοῦ συλλόγου Ἀθηνῶν, τῶν Ὑπαλλή-
 λων τοῦ ὑπουργείου τῶν Ἐσωτερικῶν, τῶν πολιτικῶν του
 φίλων, πλείστων σωματείων καὶ τιμῶν οἰκογενειῶν. Μετ'
 αὐτοὺς ἤρχοντο οἱ ἀξιωματικοὶ φέροντες ἐπὶ προσκεφαλαίῳ
 τὰ παράσημα, ἕξ ὧν τρεῖς Μεγαλόσταυροί, τῆς Γαλλίας,
 τῆς Ἰταλίας καὶ τῆς Ἑλλάδος. Εἶτα ἡ μουσικὴ τῶν ὄργα-
 νῶν Κατίζηκώστα καὶ μετὰ ταῦτα ἤρχετο ὁ κληρὸς μετὰ
 τοῦ Μητροπολίτου καὶ τιμῶν ἀρχιερέων πρὸ τοῦ φερέτου.
 Εὐθὺς μετὰ τὸ φερέτρον ἠκολούθει ἡ χήρα καὶ τὰ ὄργανά,
 ὁ πρωθυπουργός, οἱ ὑπουργοί, οἱ πρέσβεις, οἱ βουλευταὶ,
 τὰ ἐπιτελεῖα τῶν ἐν Πειραιῶι πλοίων, πᾶσαι αἱ ἀρχαὶ καὶ
 οἱ ὑπάλληλοι οἱ ὀριζόμενοι ἐπὶ τοῦ προγράμματος καὶ
 ἄπειροι πολῖται. Τὰς ταινίας τοῦ φερέτου ἐκράτουν ὁ
 Πρέσβος τῆς Βουλῆς κ. Αὐγερινός καὶ οἱ βουλευταὶ κ. κ.
 Βαλαωρίτης, Καλλιφρονᾶς καὶ Μαυρομιγᾶλης. Ὁ Βασιλεὺς
 καὶ ἡ Βασίλισσα προσῆλθον ἐν τῷ ναῷ καὶ παρέμειναν
 καθ' ὅλην τὴν νεκρώσιμον ἀκολουθίαν. Λόγους ἐπιταφίους
 ἀπήγγειλαν ὁ πρωθυπουργός κ. Κουμουνδούρος, ὁ κ. Ἰω.
 Μεσοσηνέκης, ὁ κ. Θ. Δηλιγιάννης, ὁ ἀρχιμανδρίτης κ. Στα-
 ματιάδης, ἔλεγειν δὲ ὁ κ. Γ. Παράσχος. Ὁ βίος τοῦ μετα-
 στάντος ἐπιφανοῦς πολλοῦ συνδέεται στενῶς μετὰ τῆς
 νεωτέρας ἱστορίας καὶ τῶν ποικίλων περιπετειῶν, δι' ὧν ἡ
 πατρίς ἡμῶν διήλθε. Γεννηθεὶς ἐν Καλαβρύτοις τῷ 1823,
 ὁ Ὁρασοῦλος Ζαΐμη μετὰ τὸν θάνατον τοῦ μεγαλόφρο-
 νος αὐτοῦ πατρὸς, τοῦ Ἀνδρέα Ζαΐμη, μετέβη εἰς Πα-
 ρισίους, καὶ ἐσπούδασε τὸ δίκαιον. Ἐπανελθὼν δὲ τῷ 1847
 διωρισθὲν τμηματάρχης ἐν τῷ ὑπουργείῳ τῶν Ἐσωτερικῶν.
 Βουλευτὴς ἐξελέγη τῷ 1850, ὑπουργός δὲ τῶν Ἐκκλησια-
 στικῶν καὶ τῆς Δημοσίας Ἐκκλησιῶσεως ἐγένετο τῷ 1859,
 τῆς δὲ θέσεως ταύτης παρητήθη διαφωνήσας ἐν πολλοῖς πρὸς
 τὴν τότε βασιλείαν. Τὸ 1860 ἐξελέχθη Πρέσβος τῆς Βου-
 λῆς ὑπὸ τῆς μεγάλης ἐκείνης ἀντιπολιτεύσεως, ἡ δὲ ἐπιτι-
 χία αὐτοῦ ἐπὶνῆγε τὴν διάλυσιν τῆς Βουλῆς ἐκείνης, καὶ
 ὑπῆρξεν ἡ ἀφορμὴ τῆς ἐπιλοῦσης μετ' οὐ πολὺ Μεταπολι-
 τεύσεως. Μετέσχε τῆς κυβερνήσεως ἐκείνης ὡς ὑπουργός
 τῶν Ἐσωτερικῶν. Παραιτηθεὶς τῆς προσωρινῆς Κυβερνή-
 σεως, ἀπεστάλη ὑπὸ τῆς Ἐθνοσυνελεύσεως εἰς Κοπεγχάγην
 μέλος τῆς προσενηκούσης τῷ Βασιλεῖ Γεωργίῳ τὸ στέμμα
 τῆς Ἑλλάδος τριμελοῦς ἐπιτροπῆς, καὶ μετὰ ταῦτα ἐκτα-
 κτος ἀπεσταλμένος πρὸς παραλαβὴν τῆς Ἑπτανήσου. Ὑφι-
 σταμένης ἔτι τῆς Ἐθνικῆς Συνελεύσεως τῷ 1864 μετέσχε
 τοῦ ὑπὸ τὴν Προεδρείαν τοῦ ναυάρχου Κανάρη σχηματιζόμενος
 ὑπουργεῖον, τῷ δὲ 1865 τοῦ ὑπὸ τὴν Προεδρείαν τοῦ αἰοδίου
 Δελιγεωργίου ὑπουργεῖον. Τῷ δὲ 1869 ἐγένετο πρωθυπουργός,
 ἀποκαταστήσας τὴν λειτουργίαν τῶν Νόμων, τὴν τάξιν καὶ
 τὴν δημοσίαν ἀσφάλειαν. Τῷ 1874 ἐγένετο αὐτὸς πρωθυ-
 πουργός, παραιτηθεὶς μετ' ὀλίγον. Ἐπὶ τῆς οἰκουμένης
 ἐκλήθη ὑπουργός τῆς Δικαιοσύνης. Πολλάκις δὲ ἀνεδείχθη
 Πρέσβος τῆς Βουλῆς, ὑπέκρινεν εἰς τὴν φωνὴν τῆς Πατρίδος.
 Ὁ Βασιλεὺς καὶ ἡ Βασίλισσα ἀπέστειλαν πρὸς τὴν χή-
 ραν τοῦ ἀειμνήστου Ζαΐμη κ. Ἐλίξαν Ζαΐμη, τὸ ἐπόμενον
 συλλυπητήριον τηλεγράφημα. «Μανθάνομεν μετὰ μεγίστης
 «θλίψεως τὴν ἀνεκάνθητον καὶ τοσοῦτον ἀπροσδόκητον
 «ἀπώλειαν, ἣτις ἐπῆλθεν ὑμῶν. Ἐξοὺ ὁ κύριός να ὑμῶν παρη-
 «γορήσῃ, καὶ νὰ ἐνισχύσῃ ὑμᾶς καὶ τέκνα ὑμῶν ἐν ταύτῃ
 «τῇ δοκιμασίᾳ. Γεώργιος. Ὅλα.» Πρὸς τὸ τηλεγράφημα
 τοῦτο ἡ κυρία Ζαΐμη ἀπέστειλε τὴν ἑξῆς ἀπάντησιν. «Πρὸς
 «τὰς Α. Α. Μ. τὸν Βασιλέα καὶ τὴν Σεβ. Βασίλισσαν, εἰς
 «Ταῦτόν. Μετὰ βαθείας εὐγνωμοσύνης ἐδέχθημεν ἐγὼ τε
 «καὶ τὰ τέκνα μου τὰ συλλυπητήρια τῶν Ὑμετέρων Με-
 «γαλειότητων ἐπὶ τῇ ἐπιλοῦσῃ εἰς ἡμᾶς ἀνηκέστων συμ-
 «φορᾶ. Ἐλ' ἴα Θ. Ζαΐμη.» Ἡ Βουλὴ ἀπεφάσισε νὰ διακο-
 πῶσιν ἐπὶ δύο ἡμέρας αἱ συνεδριάσεις αὐτῆς ἐπὶ τῷ θανάτῳ
 τοῦ Ὁρα. Ζαΐμη, ἐνὸς τῶν ἐπιφανεστάτων αὐτῆς μελῶν.

1293.
 Σκούρος ἔχω περισσοὺς
 με πτερά καὶ με κροσσούς,
 κατὰ τάξιν καὶ σειρὰν
 τεταγμένους αὐστηρὰν,
 καὶ τινὰς αὐτῶν ἀν βάλλω,
 ἴννομαι ἐξ ἄλλου ἄλλο.
 Νὰ ὁ τρίτος, τὸν σορῶ
 καὶ θὰ ἐπρεχες, θαρρῶ,
 ἀν σὲ ἔλεγα πατέρα,
 πάππον, μάμμην ἢ μητέρα;
 με στοργὴν νὰ μ' ἀσπασθῆς,
 ἥσκει μόνον νὰ πεισθῆς.
 Τὸν δωδέκατον αὐτῶν
 ἀν τυχὸν περιβληθῶ,
 καὶ ἐν μέσῳ ἐκατὸν
 μοναχὸς θὰ εὐρεθῶ.
 Νὰ, ὁ ἐκκαίδεκάτος μου
 μὴ σ' ἐγγίξῃ δάκτυλός μου!
 σὲ κατέστησα οἰκτρὸν,
 θὰ ἐξήσεις ἱατρὸν.
 Μὲ τὸ ἐκαστὸν μου πρῶτον
 εἴμ' ἐγχορὸς τῶν καθεστῶτων
 με ζητοῦν οἱ ἀστυνόμοι
 καὶ με τιμωροῦν οἱ νόμοι.
 Πρόληψίν τινα εἰ πάθος
 κατ' ἐμοῦ ἀν κατὰ βάθος
 συμμερίζεσαι καὶ σὺ,
 τοῦ δεκάτου μου ἐννάτου
 νὰ γνωρίζῃς προφυλάττου
 τὸ βαρὺ καὶ τὸ δέυ.
 Νὰ τὸν βγάλω γὰρ Βεβαιώτω
 τὰ ἐντός τοῦ σώματος σου
 θὰ σεισθῶν ἀθανάτικα
 θὰ σταθεῶν οἱ διαβάται
 ἀφ' οὐρανοῦ. Δὲν γελᾶτε;
 Ἔγὼ γελῶ μετὰ τὰ σωστά.

ΛΥΣΕΙΣ
 1286.
 Ὁ φθόνος εἶνε ἔλλος τῆς ψυχῆς.

Ὡν οἱ μικρότεροι ἀριθμοὶ 2, 1, 0, 3 πολλαπλασιαζόμενοι ἐπ' ἀλλήλους δίδουσι γινόμενον 6, ἥτοι τὸν ἀριθμὸν ἐκά-
 στοῦ τῶν κοκκάλων.

1288.
 Τὸ μέλλον.
 1289.
 Α
 Α Ν Ο Ω
 Α Π Ο Ρ Ω
 Α Ν Ο Σ Ι Ο Σ
 Ω Ρ Ι Ω Ν
 Ω Ο Ν
 Σ

1290.
 Ἀσυνέπεια [Α σὺ ν (τὸ σημεῖον τῆς προσθέσεως) ἐπὶ Α]
 1291.
 La lettre r.
 1292.
 Réve-Eve.